

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De his qui peracta poenitentia ad pristina redeunt volutabra. lvii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAC

proprias voluntates. Hic ergo qui obedientiam exercit,
omnes voluntates relinquit, totus pendet in voluntate
patris iubentis, & ideo maiorem gloriam præ ceteris
fortitus.

*De illis qui ex industria peccant, & promittunt sibi
quandam impunitatem peccandi propter largitionem eleemosynarum.* Cap. LVI.

*Ex cœcil.
Capillon.
cap. 36.*

Sed nec hoc prætereundum putauimus quod quidam ex industria peccantes, propter eleemosynarum largitionem quandam sibi promittunt impunitatem. Eleemosyna enim extinguit peccatum, iuxta illud: Ignem ardente extinguit aqua, & eleemosyna extinguit peccatum. Sed ea quæ aut necessitate, aut casu, aut qualibet sunt fragilitate. Ea verò quæ ex industria ad cuiuslibet libidinem ex plendam idcirco sunt ut eleemosynis redimantur, nequam eis redimi possunt: quia qui hoc perpètrant videant Deum mercede conducere, ut eis impunè peccare licet. Non ergo idcirco quis peccare debet, ut eleemosynam faciat: sed ideo eleemosynam facere debet, quia peccatum Mensem enim & corpus quæ libido traxit ad culpam, afflito & contritio debet reducere ad veniam.

*De his qui peracta pœnitentia ad prisimā redeunt
volutabra.* Cap. LVI.

*Ex decre.
Syrici pœ.
ca. 10*

De his verò non incongruè dilectio tua apostolicas fedem credit consilendam, qui peracta pœnitentia, tanquam canes ac suis, ad vomitos pristinos, & adulteria redeentes, & militiæ cingulum, & ludicras voluptates, & noua coniugia, & inhibitos denuò appetiere co-cubitus, quorum professam in continentiam generati post absolutionem filij prodiderunt: de quibus: quia iam suffigium non habent pœnitendi, id duximus decernendum, & sola intra Ecclesiam fidelibus oratione iunganatur, faci mysteriorum celebritati, quamvis nō mereantur, intersim. A dominicæ autem mensæ conuinio segregentur, ut saltem distinctione correcti, & ipsi sua errata castigent, & aliis exemplum tribuant, quatenus ab obscenis cupiditatibus retrahantur: quibus tamen quoniam carnali fragilitate occiderunt, viatico manere, cum ad dominum efferint proficisci, per communionis gratiam volumus sube-

nire. Quam formam & circa mulieres, quae se post pœnitentiam talibus pollutionibus deuinixerunt, seruandam es-
se censemus.

*De pœnitente fœmina quæ defuncto viro aliis nubere
præsumperit.* Cap. LVI.

Poenitentes fœminæ quæ defunctis viris aliis nubere *Ex cœcil.*
præsumperint, vel suspecta, vel interdicta familiari- *Aralatē.*
tate cum extraneo vixerint, cum eodem ab Ecclesiæ limi- *cap. 2.*
nibus arceantur. Hæc etiam de viris in pœnitentia positis
placuit obseruari.

Quod in danda pœnitentia nulla sit personarum

acceptio. Cap. LX.

Qui igitur Apostolo teste non est personarum accep- *Ex cœcil.*
tio apud Deum, & in omnibus iudiciis seruanda nō *Cabillon.*
est, multò magis in hoc pœnitentiae iudicio pre- *cui inter-*
caueri deberet, vt nullus sacerdotum vñquam, aut gratia, aut *fuit Caro*
odio alicuius personæ secus iudicet, quām quod in canonि *lus impe-*
bus sacris inuenerit: aut quod illi secundum sanctarū scri- *rator, ca.*
pturarum autoritatem, & ecclesiasticam consuetudinem *34.*
rectius vñsum fuerit. Si ergo medici qui corporibus medi-
cinam inferre conantur, nequaquam propter personæ cu-
iuslibet acceptiōem his quos sanare cupiunt, cauterio,
aut ferro, aut duris aliis quibuslibet rebus parcunt: multò
magis his obseruandum est, qui non corporum sed anima-
rum medici existunt, neque enim pensanda est pœnitentia
quantitate temporis, sed ardore mentis, & mortificatione
corporis. Cor autem contritum & humiliatum Deus non
despicit.

*De illis qui peccata sua sine condigna pœnitentia sibi
relaxari falluntur.* Cap. LX.

Quis ergo malorum operum sine condigna pœ- *Ex dictis*
nitentia quenquam veniam à Deo percipere posse *August.*
dixerit, penit? errat, & cùm deceptus, alios de-
cipere festinat, duplice noxa constringitur: hoc est, proprij
erronis, & alienæ deceptionis.

*Quod tam diu laborare quisque debeat donec possi-
cat Christum.* Cap. LXI.

Vsque tunc laborare debethomo, vsquequo possideat *Ex dictis*
Christum. Qui autem illum semel adeptus fuerit, *Gregor.*